విశ్వకవి రవీంద్రుని

క్రిసెంట్ మూన్

తెలుగు అనువాదం

బొల్లోజు బాబా

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

1. స్వస్థానము

పిసినారి సాయింసంధ్య తన స్వర్ణ వర్ణాలను వెనక్కి తీసేసుకొంటున్నవేళ,
ఆ మైదానపు మార్గాన ఏకాకినై నేను సాగుతున్నాను.

పంటకోసిన పొలాలు బోసిపోయి, మౌనంగా పడిఉన్నాయి.
చీకటి లోలోతుల్లోకి, పగటి కాంతి మునిగిపోతోంది.

ఉన్నట్టుండి ఒక పిల్లగాని కీచు స్వరం గాలిలోకి లేచింది.
ఆ సాయింత్రపు నిశ్శబ్ధంలోకి తన పాట జాడను విడిచి
అగుపించని చీకట్లలోకి వాడు కనుమరుగయ్యాడు.

ఆ మైదానపు ఆవలి అంచున , ఆ చెరుకు తోటల కవతల కనిపిస్తున్న
పోక, పనస, కొబ్బరి చెట్ల నీడల మధ్య దాగొని ఉన్నదట వాని ఇల్లు.

తారల కాంతిలో సాగుతున్న నా ఏకాకి యానాన్ని
ఒక క్షణం నిలిపి పరికించాను.
నల్లని నేల బాహువులు అక్కున చేర్చుకొన్న
ఓ గృహ సముదాయం కనిపించింది.
ఊయలలు, మంచాలు, సాయింత్రపు దీపాలు, మాతృహృదయాలు,
తమ విలువ తమకే తెలియని బ్రహ్మానందంతో నిండిన
పసి హృదయాలతో అది పరిమళిస్తోంది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

2. సముద్రపు ఒడ్డున ….

అనంత లోకాల సాగరతీరాన పిల్లలు కలుసుకొంటారు.

అంతే లేని నిశ్చలాకాశం క్రింద అవిశ్రాంత జలాలు ఎగిసిపడుతూంటాయి.

అనంతలోకాల సాగరతీరాన పిల్లలు అరుస్తో , కేరింతలు కొడుతూ కలుసుకొంటారు.

ఇసుకలో ఇళ్లు కట్టుకొని, ఖాళీ గవ్వలలతో ఆడుకొంటారు.

రాలిన ఆకులతో పడవలను చేసి దట్టమైన లోతులపై తేలియాడించి ఆనందిస్తారు.

అనంత లోకాల సాగరతీరాన పిల్లగాండ్రు ఎన్ని ఆటలు ఆడుకొంటారో!

వీరికి ఈతలు రావు, వలలు వేయటమూ తెలియదు.

గజఈతగాళ్ళు ముత్యాలను శోధిస్తూంటారు. ఓడల్లో వ్యాపారం జరుతూంటుంది.

పిల్లగాండ్రు మాత్రం గులకరాళ్ళను సేకరించి మరలా విసిరేస్తూంటారు.

గుప్త సంపదకై ఆరాటపడరు. ఉచ్చులు బిగించటం రాదు.

సంద్రం ఉవ్వెత్తున హసిస్తోంది, మెరుపు నురగలతో తీరం శ్రుతి కలిపింది.

మృత్యు వ్యాపారం చేసే కెరటాలు, పిల్లలకర్ధం కాని పదాలను ఆలపిస్తున్నాయి.

ఊయలూపే తల్లిపాడే జోలపాటలా, సంద్రం పిల్లలతో ఆడుకొంటూంది

మెరుపు నురగలతో తీరం నవ్వుతోంది.

అనంతలోకాల సాగరతీరాన పిల్లలు కలుసుకొంటారు. దారులులేని ఆకాశంలో

తుఫాను సంచరిస్తోంది. మార్గరహిత జలాలలో ఓడలు కూలుతాయి.

ఎల్లెడలా మృత్యువుంది. పిల్లలు ఆడుకొంటున్నారు.

అనంతలోకాల సాగరతీరాన పిల్లల మహాకూటమి జరుగుతోంది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

3. మూలం

శిశువు కళ్లపై వాలే నిద్ర ఎక్కడనుంచి ఎలా వస్తుందో ఎవరికైనా తెలుసా?

ఓ ఇంద్రజాలిక గ్రామం చెంత
అడవి నీడల మధ్య మిణుగురుల కాంతిలో
మిల మిల మెరిసే రెండు సిగ్గు మొగ్గలు వేళ్లాడుతున్నవట.
శిశువు కళ్లని ముద్దుపెట్టుకోవటానికి నిద్ర అక్కడినించి
బయలుదేరి వస్తుందని అంటారు.

నిదురించే శిశువు పెదవులపై కదలాడే ఆ చిరునవ్వు
ఎక్కడ పుడుతుందో ఎవరికైనా తెలుసా?

పారిపోతున్న శరన్మేఘాంచలాన్ని
నెలవంక తొలికిరణ మొకటి తాకిందట.
అక్కడ ఆనాటి మంచుకడిగిన ఉదయస్వప్నంలో
ఈ నవ్వుకు తొలి జననమని అంటారు.
నిదురించే శిశువు పెదవులపై కదలాడే ఆ చిరునవ్వుకి.

శిశువు మేనిపై మెరిసే మిసిమి
ఇన్నాళ్లూ ఎక్కడ దాగి ఉందో ఎవరికైనా తెలుసా?

శిశువు తల్లి కన్యగా ఉండినపుడు
ఆమె హృదయంలొ మృదుల మౌన కోర్కెవలే నిగూఢంగా దాగిఉన్న ప్రేమే
శిశువు మేనిపై మెరిసే మిసిమి గా వికసించిందంటారు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

4. శిశువు రీతి

శిశువు తలచుకొంటే
ఈ క్షణమే స్వర్గానికి ఎగురుకుంటూ పోగలడు.
మనలను విడువకపోవటం మరెందుకోకాదు.
తల్లి చనవులపై తలాన్చి పరుండటం తనకెంతో ఇష్టం కనుక.
ఆమె వియోగాన్ని భరించలేడు కనుక.

ఈ శిశువుకు ఎన్నెన్ని గొప్పమాటలు తెలుసో!
కానీ వాటికి భాష్యం చెప్పగలిగేది కొద్దిమందే.
తను మాట్లాడాలనుకోకపోవటం మరెందుకో కాదు.
మాతృభాషను ఆమె పెదాలనుండే నేర్చుకోవాలని.
అందుకే అతడు ఏమీ ఎరుగని వానివలే అగుపిస్తాడు.

ఈ శిశువు పసిడి ముత్యాలకధిపతియైనప్పటికీ
ఈ లోకంలోకి ఒక యాచకుని వలే వచ్చాడు.
అట్టి మారు వేషం మరెందుకో కాదు.
చిన్నారి దిశమొల యాచకుడై నిస్సహాయత నటిస్తూ,
తల్లి ప్రేమ నిధిని పొందటానికే.

చిరునెలవంక లోకంలో ఈ శిశువు విశృంఖల విహారియే!
తన స్వేచ్ఛను త్యజించింది మరెందుకో కాదు.
తల్లి హృదయాంతరాళంలో అనంతమైన ఆనందమున్నదనీ
ఆమె బాహువులలో ఒదిగి అదుముకోబడటం
స్వేచ్ఛకన్నా మధురమనీ తెలుసుకనుక.

బ్రహ్మానందలోకంలో ఉండేపుడు శిశువుకు ఏడవటమే తెలియదు

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

కానీ ఇపుడు కన్నీరు చిందించటం మరెందుకో కాదు.

శిశువు తన రోదనలతో దయ, ప్రేమ బంధాలను అల్లుకుంటూ

తన బోసినవ్వులతో అమ్మ కరుణాహృదయాన్ని తనవైపుకు ఆకర్షించటానికే.

5 వేడుక

ఓహ్ ఈ చిట్టి పరికిణీకి రంగులంటించింది ఎవరోయీ?

నీకు ఆ ఎర్ర దుస్తుల్నెవరు తొడిగారూ?

ఈ తోటకు ఉదయాన్నే ఆడుకోవటానికి

చెంగు చెంగున పరుగులిడుతూ వచ్చినావు. ఇంతలోనే

ఈ పరికిణీకి రంగులంటించింది ఎవరోయీ? నా చిట్టి తల్లీ.

నా చిన్నారి మొగ్గా! నీకు నవ్వెందుకు వస్తున్నదోయీ?

గడపవద్ద నుంచుని అమ్మ నిను చూసి నవ్వుతున్నది.

చిన్నారి గొర్రెల కాపరిలా ఓ కర్ర చేతబూని నీవు చేసే నాట్యానికి

అమ్మ చప్పట్లు కొడుతూంటే, ఆమె చేతి గాజులు గలగల మంటున్నాయి.

నా చిన్నారి మొగ్గా ఎందుకు నవ్వుతున్నావోయీ?

అమ్మ మెడకు రెండు చేతులతో వేళ్ళాడుతూ

ఏమి యాచిస్తున్నావోయీ? ఓ చిట్టి యాచకా!

ఈ ప్రపంచాన్ని ఆకాశం నుంచి కోసిన ఒక ఫలంగా చేసి

నీ చిట్టి గులాబి దోసెట్లో ఉంచితే, నీ తనివి తీరేనా?

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

ఏమి యాచిస్తున్నావోయీ? ఓ చిట్టి యాచకా?

నీ కాలి మువ్వల గలగలలను గాలి ఆనందంగా మోసుకు పోతోంది.
నువు దుస్తులు మార్చుకోవటం సూర్యుడు నవ్వుకుంటూ చూస్తున్నాడు.
నీవు నీ తల్లి ఒడిలో నిదురించే వేళ అంబరం పైనుంచి గమనిస్తోంది.
ఉదయం నిశ్శబ్దంగా నీ మంచం వద్దకు చేరి నీ కళ్ళను ముద్దిడి సాగుత్తోంది.
నీ కాలి మువ్వల గలగలలను గాలి ఆనందంగా మోసుకు పోతోంది.

సంధ్యాకాశం నుండి స్వప్నమోహిని ఎగురుకుంటూ, నిను చేర వస్తున్నది.
నీ తల్లి హృదయంలో నీ పక్కనే లోక మాత ఆశీనురాలయింది.

తారాలోక గాయకుడు నీ కిటికీ వద్ద, చేతవేణువు ధరించి నిలుచున్నాడు.
వెన్నెలాకాశం నుండి స్వప్న మోహిని ఎగురుకుంటూ నిను చేరవస్తున్నది.

6 నిద్ర దొంగ

పాపాయి కనులనుండి నిదురను దొంగిలించింది ఎవరూ? నాకు తెలియాలి.

ఊరి చివరి చెరువు నీళ్ళు తేవటానికై అమ్మ బిందె తీస్కొని వెళ్ళింది.
మద్యాహ్నామైంది. పిల్లల ఆటలు ముగిసాయి.
చెరువులోని బాతులు నిశ్శబ్ధంగా ఉన్నాయి.
రావిచెట్టునీడలో పసులు గాసే పిలగాడు కునుకు తీస్తున్నాడు.
మామిడితోపుల చిత్తడిలో ఓ కొంగ నిశ్చల గాంభీర్యంతోజపం చేస్తున్నది.

ఇదే అదుననుకొన్నదో ఏమో!
పాపాయి కనులనుండి నిదుర దొంగ
నిదురను దొంగిలించి మాయమయ్యింది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

అమ్మ తిరిగి వచ్చేసరికి , పాపాయి గదిలో కలియపాకుతూ తిరుగుతోంది.

పాపాయి కనులనుండి నిదురను దొంగిలించింది ఎవరు? నాకు తెలియాలి.

ఆమెను కనుగొని గొలుసులతో బంధించాలి. ఆమెవరో నాకు తెలియాలి.
ఆ చీకటి కొండగుహలో గులకరాళ్ళ మధ్య
ఓ చిరుసెలయేరు పారాడుతున్నది. అచట వెతకాలి.

ప్రశాంత రాత్రివేళ సంచరించే నిశి మోహిని కాలిమువ్వల గలగలలకూ
గూటి పావురాల గుబగుబలకూ మత్తుగొలిపే నీడనిస్తున్న ఆ పొగడ తోపులో వెతకాలి.
సాయింకాల వేళ మిణుగురుల కాంతి తారాడే
వెదురుపొదల గుసగుసల మౌనంలోకి తొంగి చూస్తాను.
కనపడిన ప్రతి జీవినీ "నిదుర దొంగ ఎక్కడ నివసిస్తుందో చెప్పండి" అని ప్రశ్నిస్తాను.

పాపాయి కనులనుండి నిదురను దొంగిలించింది ఎవరో నాకు తెలియాలి.
ఆమె గానా నాకు దొరికిందా, మంచి గుణపాఠమే చెపుతాను.
ఆమె గూటిపై దాడిచేసి తాను దొంగిలించిన నిద్రలను
ఎక్కడ దాచుకొందో పట్టుకుంటాను.
దానిని కొల్లగొట్టి, ఆమెను ఇంటికి తీసుకొని వెళతాను.

ఆమె రెండు రెక్కలను బంధించి, ఏటిఒడ్డున కూర్చోపెట్టి
రెల్లు గుబుర్లతో, చేపలతో ఆడుకొమ్మని, పేక బెత్తంతో శాసిస్తాను.

సాయంత్రం బజారులు ఖాళీ అయిపోయాకా
పిల్లగాండ్రు తల్లుల ఒడిలో చేరేవేళ
ఆ నిదురదొంగ చెవులలో రాత్రిపక్షులు
"ఇక ఇపుడు ఎవరి నిద్రనూ నీవు దొంగిలించలేవు" అని అరుస్తో పరిహాసిస్తాయి.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

7 . ప్రారంభం

"నేనెక్కడి నుండి వచ్చాను? నేను నీకు ఎక్కడ దొరికానూ?" పాపాయి అమ్మనడిగింది.

పాపాయిని గుండెలకదుముకొని

" నీవు నా హృదయంలో దాని వాంఛై ఉండినావు చిన్నారీ"

నవ్వుతూ, కనులనీరు నించుకుంటో అమ్మ బదులిచ్చింది.

నీవు నా బాల్యపు ఆటలలో బొమ్మపై ఉండే దానవు.

ప్రతి ఉదయమూ నా దేవుని ప్రతి రూపాన్ని మట్టితో చేసే దానిని.

అపుడే నిన్ను కూడా తయారు చేసి చేజార్చుకొనే దానిని.

మా కులదైవంతో సమానంగా నీకు కొలువుండేది.

ఆతని పూజలో నిను సేవించే దానిని.

నా అన్ని ఆశలలో, ప్రేమలలో, జీవితంలో, నా తల్లి జీవితంలో నీవు సంచరించావు.

మా ఇంటిని పాలించే అమృతమూర్తి ఒడిలో నీవు అనాదిగా సాకబడుతున్నావు.

కౌమార్యంలో నాహృదయం తన రేకలు విచ్చుకొన్నప్పుడు

నీవు దాని సుగంధానిపై పరిమళించావు.

నీ సౌకుమార్యం నా యవ్వనాంగాలలో వేకువవెలుగులా వికసించింది.

స్వర్లోకపు ఆదిమ సఖి, ఉదయకాంతికి సహోదరివి అయిన నీవు

ఈ ప్రపంచ జీవన వాహినిపై తేలియాడ దిగివచ్చావు,

చివరకు నాహృదయానికి చిక్కావు.

నిన్నలా తేరిపార చూస్తే రహస్యమేదో ముంచెత్తుతుంది.

అందరకూ చెందిన నీవు నాకే సొంతమైనావు.

ఏ ఇంద్రజాలం నా దుర్భల చేతులలో

ఇంతటి భువనైక సౌందర్యాన్ని బంధించగలదు?

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

8 పాపాయి లోకం

మా పాపాయికే చెందిన ప్రపంచంలో నాకూ కాస్త చోటుదొరికితే బాగుణ్ణు.

ఆ లోకంలో తారలు తనతో మాట్లాడతాయని,
అంబరం తన ఇంద్రధనస్సులతోను, తెంగరి మబ్బులతోనూ
తన మోము పైకి వంగి వినోదింపచేస్తుందని నాకు తెలుసు.
నిశ్చలనాన్ని, మూగమౌనాన్ని నటించేవారు
మెరిసే ఆటవస్తువులతో నిండినపళ్లాలతో, కథలతో
పాపాయి కిటికీ వద్ద తారాడుతూంటారు.

పాపాయి మనోలోకపు దారులలో మితులే లేకుండా
సంచరించగలననే నా ఆశ.
అక్కడ చరిత్రలోలేని రాజుల రాజ్యాల మధ్య వార్తాహరులు
నిష్కారణముగా అటూ నిటూ పర్యటిడుతూంటారు.

అక్కడ తర్కం తననియమాలను గాలిపటాలుగాచేసి ఎగరేస్తూంటుంది,
అక్కడ సత్యం బంధింపబడ్డ నిజానికి స్వేచ్ఛ ప్రసాదిస్తుంది

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

9 అప్పుడు - ఎందుకు

నా బుజ్జాయీ,

నీకు నేను రంగుల బొమ్మలు తెచ్చినపుడు అర్ధమయింది

మేఘాలు, జలాలపై అట్టి రంగుల నాట్యం ఎందుకుందో

పూవులు భిన్న వర్ణాలను ఎందుకు అద్దుకొన్నాయో!

నీకు రంగుల బొమ్మలు ఇచ్చినపుడు నాకర్ధమయింది.

నిన్ను ఆడించేందుకు నేపాడినపుడు తెలుసుకొన్నాను.

ఆకులలో సంగీతం ఎందుకుందో! ఆలకించే పుడమి హృదయానికి

అలలు తమ బృందగానాన్ని ఎందుకు వినిపిస్తాయో!

నిన్ను ఆడించేందుకు నేపాడినపుడు అర్ధమయింది.

మధురపదార్ధాలను నీ చేతికి అందించినపుడు తెలిసింది.

సుమపాత్రికలో మధువు ఎందుకుందో!

రహస్యంగా ఫలాలు అమృతంతో ఎందుకు నింపబడతాయో!

మధురపదార్ధాలను నీ చేతికి అందించినపుడు నాకు తెలిసింది.

నా ప్రియమైన బుజ్జాయీ

నిన్ను నవ్వించటానికి నీ మోమును ముద్దిడినపుడు

నాకు నిశ్చయముగా అర్ధమయింది.

ఎంతటి సంతసం ఆకాశం నుండి ఉదయకాంతిలో ప్రవహిస్తున్నదో!

నా దేహానికి వేసవి తెమ్మెర ఎంతటి హాయినిస్తుందో!

నిన్ను నవ్వించటానికి నీ మోమును ముద్దిడినపుడు తెలిసింది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

10 నీలాపనిందలు

నా చిట్టితల్లీ! ఎందుకమ్మా ఏడుస్తున్నావు?

నిష్కారణంగా వాళ్లు నిన్ను తిట్టటం ఎంత దారుణం?

నీ బుగ్గలు , వేళ్లపై సిరా మరకలు చేసుకొన్నందుకు నిన్ను మురికి పిల్ల అని గేలి చేసారా?

అయ్యో రామ! తన మొహం నిండా మరకలు చేసుకొన్నందుకు

నిండు చందమామను మురికి అనే ధైర్యం చేయగలరా వాళ్ళు?

ప్రతి చిన్న విషయానికీ నిన్ను నిందిస్తున్నారు.

నిష్కారణంగా తప్పులెన్నటానికి వారెప్పు డూ సిద్ధం గా ఉంటారు.

ఆటలో నీ దుస్తులు చిరిగిపోయినందుకేనా వారు నిన్ను వికారంగా ఉన్నావని అన్నది?

అయ్యో రామ! చిరిగిన మబ్బుల గుండా చిరునవ్వులు చిందించే

శరత్కాల ఉదయాన్ని వారేమని పిలుస్తారట?

వాళ్ల మాటలనేమీ పట్టించుకోకు తల్లీ!

వాళ్ల మాటలనేమీ పట్టించుకోకు!

నీ లోపాల చిట్టాను వారు తయారు చేస్తూంటారు.

నీకు మిఠాయిలంటే ఇష్టమని అందరకూ తెలుసుకదా.

దీనికే వారు నిన్ను ఆశలమారివని అంటారా?

అయ్యో రామ! సరిపోయింది. మరి నిన్ను ప్రేమించే మమ్ములనేమని పిలుస్తారో!

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

11. న్యాయాధిపతి

నా చిన్నారిగురించి నువ్వెన్ని మాటలు చెప్పినా

నాకు తెలుసు వాని దోషాలు .

ఉత్తమమైనవాడనికాదు నేను వాడిని ప్రేమించేది

నా చిన్నారి శిశువు కనుక.

వాని అర్హతలను వాని దోషాలతో సరిచూసినపుడు

వాడెంత ప్రియమైన వాడవుతాడో నీకెలా తెలుస్తుంది?

వానిని దండించేపుడు వాడు నాలో ఓ భాగమై ఉంటాడు.

వానికి కంటనీరు తెప్పించినపుడు వానితో కలసి

నా హృదయం ఆక్రందిస్తుంది.

వానిని నిందించటానికి కానీ దండించటానికి కానీ

నాకు మాత్రమే అధికారం ఉంది. ఎందుకంటే

ఎవరైతే ప్రేమిస్తారో వారే శిక్షించగలరు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

12. ఆటవస్తువులు

చిన్నారీ! విరిగిన పుల్లతో, ఆ ఇసుకలో కూర్చొని , ఉదయం నుంచీ ఆడుకొంటూ
ఎంత ఆనందంగా ఉన్నావూ!

ఆ సన్నని విరిగిన పుల్లముక్కతో నీ ఆటను చూసి నేను నవ్వుకొంటాను.

గంటగంటకూ అంకెల్ని కూడుకొంటూ నేను నా పద్దులతో తీరికలేకుండా ఉన్నాను.
బహుసా నీవు నావైపు చూసి " ఈ ఉదయాన్ని నాశనం చేసే ఎంతటి మూర్ఖపు ఆట అది "
అనుకొనిఉంటావు.

చిన్నారీ! పుల్లముక్కలూ, మట్టిముద్దలలో లీనమయ్యే కళ
నేనేనాడో మరచిపోయాను.

ఖరీదైన ఆటవస్తువులు, వెండి బంగారు ముద్దలపైనే నా కన్ను.

నీకేది దొరికినా దానితో నీ ఉల్లాస కేళులను సృష్టించుకోగలవు,
నేనేనాటికీ పొందలేని విషయాల పట్లే
నా శక్తినీ, కాలాన్నీ వెచ్చిస్తూంటాను.
నా యీ దుర్బల దోనెతో, కోర్కెల సంద్రాన్ని దాటటానికై పోరాడుతూ
నేనూ ఓ ఆటాడుతున్నా నన్న విషయం విస్మరిస్తున్నాను.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

13. సిద్ధాంతి

నేనన్నానూ

" మునిమాపువేళ నిండు చందమామ ఆ కాదంబరీ చెట్టు

కొమ్మలలో చిక్కుకున్నది. ఎవరైనా దానిని అందుకోగలరా?" అని.

పెద్దన్నయ్య నవ్వి " నాకు తెలిసి అతిపెద్ద తెలివితక్కువ పిల్లవు నీవు, చెల్లీ. చంద్రుడు సుదూరంగా ఉంటాడు, ఎవరైనా ఎలాపట్టుకోగలరూ?" అన్నాడు.

నేనన్నానూ

" అన్నయ్యా నువ్వెంత అమాయకుడవూ. మనం ఆడుకొనేపుడు

కిటికీ నుండి చూస్తూ నవ్వే అమ్మ మనకు సుదూరంగా ఉందా?

"నీవు నిజంగా తెలివిమాలిన దానవే! చందమామ పట్టేంత పెద్ద వల

నీవు సంపాదించగలవా?" అన్నాడు.

నేనన్నానూ

"నీచేతులతోనే పట్టుకోగలవు" అని

అన్న మళ్లీ నవ్వి " నీవు నిజంగా పెర్రిదానవే. చందమామ దగ్గరగా వస్తే

నీకు తెలుస్తుంది అదెంత పెద్దదో" అన్నాడు.

నేనన్నానూ

"అన్నయ్యా నీకు బడిలో అర్ధంలేని విషయాలేవో చెపుతున్నారు.

అమ్మ మనల్ని ముద్దిడ వంగినపుడు ఆమె మోము చాలా పెద్దదిగా ఉంటుందా?

""నీవు తెలివి తక్కువ పిల్లవే" అన్న ఇంకా అంటూనే ఉన్నాడు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

14. మబ్బులు, కెరటాలు

మబ్బులమాటున నివసించే వాళ్లెవరో "నిదురలేచిన నుండీ దినాంతం వరకూ , స్వర్ణోదయం,
వెండిచందమామల తో అలా ఆట లు ఆడుతూనే ఉందాం" అంటూ నన్ను పిలుస్తున్నారు అమ్మా!
"మిమ్ములను చేరుట ఎలాగ?" అని అడిగాను నేను.

“పుడమి అంచును చేరు, ఆకాశాన్ని నికి చేయి చాచు, నీవు మబ్బులు నిన్ను అందిపుచ్చు
కొంటాయి" అన్నారు

“మా అమ్మ నా కోసం చూస్తుంటుంది. ఆమెను వదిలి ఎలా రాగలను? అన్నాను.

వారు నవ్వుకొని తేలుకొంటో సాగిపోయారు.

అమ్మా అంతకన్నా మంచి ఆట నాకు తెలుసునునే!
నేను మేఘాన్నీ, నీవేమో చందమామవు. మన ఇంటికప్పేమో నీలాకాశం.
నేను నా చిట్టి చేతులతో నిన్ను దాచేస్తూంటానన్నమాట.

అలలమాటున నివసించే వాళ్లెవరో "ఉదయం నుంచీ సాయింత్రం వరకూ
మనమలా పాటలు పాడుకొంటూనే ఉందాము, ఎటో తెలియని పయనాలు
సాగిస్తూనే ఉందాము" అంటూ నన్ను పిలుస్తున్నారు అమ్మా!

"మిమ్ములను చేరుట ఎలాగ?" అని అడిగాను నేను.

తీరపు అంచుపై నిలచి , కనులు గట్టిగా మూసుకొంటే అలలే నిన్ను తోడ్కొని వస్తాయి.
“అమ్మ నన్ను సాయింత్రానికల్లా ఒచ్చేయమంటుంది. ఆమెను ఒదిలి వెళ్లగలనా?” అన్నాను నేను.

వారు నవ్వుకొని , నర్తిస్తూ సాగిపోయారు.

అమ్మా అంతకన్నా మంచి ఆట నాకు తెలుసునునే!

నేను అలలనౌతాను, నీవు వింతైన తీరమై ఉండు.
నేను పొర్లుకుంటూ, దొర్లుకుంటూ వచ్చి నీ ఒడిలో నవ్వుల జల్లై కురుస్తాను.
మనమిరువురుమూ ఎక్కడున్నామో ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ ఇక తెలుసుకోలేరు.

34

ఆహా ఈ మల్లెలు, ఈ తెల్లని మల్లెలు.
నా దోసిలి నిండా తెల్లని మల్లెల్ని నింపుకొన్న ఆ తొలి రాత్రి నాకింకా గుర్తుంది.

రవికిరణాల్ని, ఆకాశాన్ని, పచ్చని నేలని నేను ప్రేమించాను.
నడిరేయి చీకటిలో నదీ జలాల గుసగుసల్ని విన్నాను.

మైదానపు త్రోవ మలుపు వద్ద వసంత కాల సంధ్యారాగాలు
ప్రియుని అంగీకరిస్తూ మేని ముసుగు తొలగించిన వధువలె
నన్ను చుట్టుముట్టాయి.

అయినప్పటికీ నా బాల్యపు చేతిలో మొదటి సారిగా
నేనింపుకున్న తెల్లని మల్లెపూల జ్ఞాపకం ఇంకా తీయగానే ఉంది.

ఎన్నో సంతస దినాలు నా జీవితంలోకి వచ్చాయి.
పండుగ రాత్రులలో మిత్రులతో కూడి హసించాను.
ముసురుపట్టిన ఉదయాల్లో ఎన్నో వ్యర్ధ గీతాలు పాడుకున్నాను.
ప్రేమతో అల్లిన సాయింకాల సంపెంగ మాలలనెన్నో
నా మెడలో ధరించాను.

అయినప్పటికీ నా బాల్యపు చేతిలో మొదటి సారిగా
నేనింపుకున్న తెల్లని మల్లెపూల జ్ఞాపకం ఇంకా తీయగానే ఉంది.

35. మర్రి చెట్టు

చెరువు గట్టుపై తలవిరబోసుకొని నిలుచున్న ఓ మర్రి వృక్షమా!
నీపై పుట్టి పెరిగి నిన్ను విడిచి వెళ్లిపోయిన పక్షులవలే
నువ్వుకూడా ఆ చిన్నారి ని మరచిపోయావా?

కిటికీ వద్ద కూర్చుని భూమిలో చొచ్చుకొనే నీ వేళ్ళ చిక్కు ముడులను
ఆశ్చర్యంగా తను చూడటం గుర్తులేదూ నీకు?

చెరువు నీటిని బిందెలలో నింపుకోవటానికి స్త్రీలు వచ్చినపుడు
నీ నల్లని నీడ నీటిపై అలలలుగా కంపించేది
మెలుకువ తెచ్చుకోవటానికి గింజుకొనే నిద్రలా.

స్వర్ణ శాలువాని నేసే కండె లాగా సూర్య కిరణాలు
అలలపై అవిశ్రాంతంగా నృత్యం చేసేవి.

రెల్లు దుబ్బుల మధ్య రెండు బాతులు
తమ నీడలపై ఈదులాడుతూండేవి.
ఆ పిల్లవాడు అలానే కదలక కూర్చుని ఆలోచిస్తూండే వాడు.

అతనా సమయంలో
నీ కదలాడే కొమ్మల మధ్య గాలై వీచాలనీ
నీ నీడై సమయానుగుణంగా నీటిపై పెరుగుతూ తేలాలనీ
ఓ పక్షై నీ చిటారు కొమ్మన వాలాలనీ
రెల్లు దుబ్బుల మధ్య నీ నీడల్లో బాతులా తేలియాడాలనీ
ఎన్ని కలలు కనే వాడనీ!

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

36. ఆశీస్సు

ఈ చిన్నారి హృదయాన్ని దీవించు.

ఇది దివి చుంబనాన్ని జయించి ఈ లోకానికి తెచ్చింది.

సూర్యకాంతిని అమ్మ ముఖారవిందాన్ని తను ప్రేమిస్తుంది.

ధూళిని కాదని బంగారానికై వెంపర్లాడటమింకా తను నేర్చుకోలేదు.

హృదయానికి హత్తుకొని తనని ఆశీర్వదించు.

వేయి మార్గాల కూడలిలోకి తను అడుగుపెట్టింది.

నీ తలుపు తట్టి నీ చేయి పట్టుకొని దారిచూపమని

నిన్నే ఎందుకు తను ఎంచుకొన్నదో నాకు తెలియదు.

ఏ సంకోచం లేకుండా నవ్వుతో నిన్నే అనుసరిస్తోంది.

నమ్మకాన్ని నిలుపు. ఋజుమార్గంలో నడిపి ఆశీర్వదించు.

"అంత: కెరటాలు ఆందోళన కలిగిస్తున్నప్పటికీ

స్వర్లోకపు శ్వాసలు వీని తెరచాపలు నింపి ప్రశాంత తీరాలకు

తోడ్కొని పోగాక" అని వీని శిరసుపై చేయాన్చి ప్రార్థించు.

నీ పనుల్లో పడి వీనిని మరువకు. నీ హృదయంలోకి తీసుకొని ఆశీర్వదించు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

37 కానుక

ప్రపంచ ప్రవాహంలో ఎవరి దారులు వారివౌతున్నవేళ నీకో మంచి జ్ఞాపిక ఇవ్వాలనుకొంటున్నాను, అబ్బాయీ.

మన జీవితాలు విడిపోతున్నాయి. ఈ ప్రేమల్ని మరచిపోతాం.

నా బహుమానాలతో నీ హృదయాన్ని కొనగలనని ఆశించేంత మూర్ఖుడను కాను నేను.

నీ జీవితముపుడే చిగురిస్తున్నది. నీ మార్గం సుదీర్ఘమై ఉంది.
మేమందించే ప్రేమామృతాన్ని ఇట్టే తాగేసి
మా నుండి దూరంగా సాగిపోతున్నావు నీవు.

నీ కంటూ కొన్ని ఆటలు, కొంతమంది స్నేహితులు ఉన్నారు.
మా గురించి ఆలోచించే తీరిక లేకపోవటం పెద్ద విశేషమేమీ కాదులే.

నిజానికి మాకు ఈ వృద్ధాప్యంలో కావలసినంత తీరిక ఉందిలే;
గతించినరోజుల్ని లెక్కించుకోవటానికీ, మా చేతుల్లోంచి శాశ్వతంగా
జారిపోయినవాటిని మననం చేసుకోవటానికీ.

నది అన్ని అవరోధాల్నీ దాటుకొంటూ ఉల్లాసంగా
పాటలు పాడుకొంటూ సాగిపోతూంటుంది.
కానీ, కొండలు జ్ఞాపకాల్ని నెమరు వేసుకొంటూ
నదినే ప్రేమిస్తూ అక్కడే ఉంటాయి.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

38. నా గీతం

చిన్నారీ!

నా ఈ గీతం తన సంగీతంతో

నిన్ను చుట్టుముట్టి ప్రేమతో కౌగిలించుకొంటుంది.

ఆశీర్వాద చుంబనంలా నా గీతం నీ నుదుటిని తాకుతుంది.

నీవు ఒంటరిగా ఉన్నపుడు ఇది నీ పక్కన కూర్చొని

నీ చెవిలో గుసగుసలాడుతుంది.

నీవు సమూహంలో ఉన్నపుడు ఏకాంతమై

నీ చుట్టూ రక్షణగా నిలుస్తుంది.

నా గీతం నీ స్వప్నాలకు రెక్కలనిచ్చి

నీ హృదయాన్ని దిగంతాల వరకూ విహరింపచేస్తుంది.

నీ మార్గంపై చిక్కని చీకటి ముసిరినపుడు

నా గీతం నీ తలపై ధృవతారై నిలుస్తుంది.

నా గీతం నీ కనుపాపలపై ఉండి

నీ దృష్టిని నీ లక్ష్యంపై నిలిపేట్టు చేస్తుంది.

మృత్యువులో నా గళం మూగవోయినపుడు నాగీతం

నీ హృదయంలో సజీవమై పల్లవిస్తుంది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

39. చిన్నారి దేవత

వాళ్లు గోల చేస్తూ పోట్లాడుకొంటారు. అనుమానిస్తారు, నిరాశ చెందుతారు. వాళ్ల గొడవలకు అంతే ఉండదు.

చిన్నారీ! నీ జీవితం వారి మధ్య కాంతిపుంజం లా వెలగనీ- స్వచ్ఛంగా నిర్మలంగా.

శాంతిని వారికి కరుణించు.

దురాశ అసూయలతో నిండిన కఠినాత్ములు వారు. వారి మాటలు దప్పిక తో ఉన్న కనిపించని కత్తులు.

నా చిట్టి దేవతా! పొగరుతో నిండిన వారి హృదయాల మధ్య నిలచి నీ చల్లని చూపును వారిపై ప్రసరింపచేయి. వికలమైన పగటిని ఊరడించే సాయింత్రపు శాంతిలా నువు వారిని ప్రశాంతపరచు.

నీ ముఖాన్నలా చూడనివ్వు, వారికి ఈ సృష్టి సౌందర్యం గోచరిస్తుంది.

నిన్ను ప్రేమించనివ్వు, వారికి ప్రేమ మాధుర్యం తెలుస్తుంది.

ఉషోదయాన నీ హృదయాన్ని ఓ పూవు వలె వికసింపచేయి.

సూర్యాస్తమయాన వినమ్రంగా శిరసు వంచి నీ ప్రార్ధన ముగించు.

40. ఆఖరి బేరం

“నన్ను పనికి కుదుర్చుకోండి” అంటూ ఉదయాన్నే ఓ వీధిలో నడుస్తూ అరిచాను.

కత్తి చేబూనిన రాజు గారు రథం దిగి నా చేయి పట్టుకొని
“నా అధికారంతో నిన్ను పనికి కుదుర్చుకొంటాను” అన్నాడు.
ఆతని అధికారం తూగలేకపోయింది. ఆయన రథం ఎక్కి చక్కాపోయారు.

మధ్యాహ్నపు వేడికి ఇళ్లు తమ తలుపులు మూసుకొన్నాయి.
సందు మలుపులలో నేను తిరుగుతూనే ఉన్నాను.

సంచెడు బంగారంతో ఓ ముదుసలి వచ్చాడు.
“నా ధనంతో నిన్ను పనికి కుదుర్చుకొంటాను” అని అన్నాడు.
నాణాల్ని ఒక్కొక్కటి లెక్కపెట్టసాగాడు. నేను మొహం తిప్పుకొని ముందుకు సాగాను.

సాయంత్రమయింది. తోటలో పూలు విరగపూచాయి.
సుదతి ఒకామె వచ్చి “నా నవ్వుతో నిన్ను పనికి కుదుర్చుకొంటాను” అంది.
ఆమె నవ్వు వెలసిపోయి కన్నీళ్లలో కరిగిపోయింది.
ఆమె ఒంటరిగా చీకటిలోకి సాగిపోయింది.

సూర్యుడు ఇసుకమీద మెరుస్తున్నాడు. కడలి తరగలు విరిగిపడుతున్నాయి.
ఒక చిన్నారి కూర్చుని గవ్వలతో ఆడుకొంటోంది.
తల ఎత్తి చూసింది. నేను తనకి తెలుసునేమో!
“ఏమీ ఇవ్వకుండా నిను పనికి కుదుర్చుకొంటాను” అంది.

అదిగో అలా ఆ చిన్నారి ఆటలో పనికి కుదిరినప్పటినుంచీ
నేను స్వేచ్ఛాజీవి నయ్యాను.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

32. ముగింపు

అమ్మా! నేను వెళ్లాల్సిన వేళయింది. బయలుదేరుతున్నాను.

ఒంటరి ఉదయపు చీకట్లు పాలిపోతున్న సమయాన చేతులు సారించి

నీవు నీ చిన్నారికై తడుముకొని “పాపాయి ఇక్కడ లేదు” అని అనుకొనేవు....

అమ్మా! నేను వెళుతున్నాను.

నేను పలుచని గాలి కెరటమై నిన్ను స్పృశిస్తాను.

నీవు స్నానం చేసేపుడు నీటి తరగనై నిన్ను పదే పదే ముద్దాడతాను.

వానచినుకులు ఆకులపై టపటపలాడే రాత్రి వేళ

నా గుసగుసలు నీకు వినబడతాయి.

తెరచిన కిటికీ గుండా నా నవ్వుల మెరుపులు

నీ గదిలో తళుక్కుమంటాయి.

నీ పాపాయినే తలచుకొంటూ మెలుకువతో ఉండే నిన్ను

“బజ్జో అమ్మా బజ్జో” అంటూ తారల నుండి నేను జోలపాడతాను.

స్వేచ్ఛగా విహరించే వెన్నెల తరగలనెక్కి నీ తల్పం వద్దకు చేరి

నీవు నిదురించేపుడు నీ ఎదపై వాలతాను.

చిన్నగా తెరచిన నీ కనురెప్పల మధ్యలోంచి

నేనో కలనై నీ నిదురలోతుల్లోకి జారిపోతాను.

నీవు లేచి సంభ్రమంతో చుట్టూ చూస్తునపుడు

నేను మినుకుమనే మిణుగురునై చీకట్లోకి ఎగిరిపోతాను.

పెద్దపండుగ రోజు పక్కింటి పిల్లలు వచ్చి ఇల్లంతా తిరుగాడినపుడు

నేను వారి పిల్లనగ్రోవి రాగాలలో కరిగి

నీ హృదయంలోఆ రోజంతా ధ్వనిస్తాను.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

పూజ సామాగ్రి తీసుకువచ్చిన అత్తయ్య

“పాపాయి ఏది వదినా” అని అడిగినపుడు

అమ్మా! నువ్వు తనతో సున్నితంగా

“తను నా కంటి పాపలలో, నా శరీరంలో, నా ఆత్మలో ఉన్నది”

అని చెప్తావు కదూ!

31 కథానాయకుడు

అమ్మా! మనమిద్దరం ఓ అపరిచిత, భయంకరమైన దేశంలో ప్రయాణిస్తున్నామని ఊహించుకుందాం. పల్లకీలో నీవు, పక్కనే ఎర్ర గుర్రంపై స్వారీ చేస్తూ నేను.

సాయింత్రమయింది. సూర్యుడు అస్తమించాడు. కనుచూపు మేరంతా నిర్జనంగా ఉంది. నువ్వు భయపడి “నేనెక్కడికొచ్చానో తెలియటం లేదు” అంటావు. “భయపడకమ్మా” అంటాను నేను.

ముళ్ళతో పదునైన గరికతో నిండిన పచ్చిక మధ్యలో నలిగీ నలగని సన్నని బాట ఉంది. విశాల బయలులో పసువులు కూడా కనిపించటం లేదు. పల్లెలోని శాలలను చేరుకొనుంటాయి. భూమ్యాకాశాలపై మసకచీకటి పరుచుకొంటుంది. ఎక్కడికి వెలుతున్నామో తెలియటం లేదు.

నీవు ఉన్నట్టుండి పిలిచి “రేవు సమీపంలో ఆ వెలుగేమిటి” అని రహస్యంగా అడుగుతావు.

అపుడే భయంకరంగా అరుపులు వినబడ్డాయి. ఏవో ఆకారాలు మనవైపు పరుగులిడుతూ వస్తున్నారు.

నీవు పల్లకిలో ముడుచుకొని కూర్చొని దేవుళ్ల పేర్లన్నీ జపిస్తున్నావు.

బోయీలు భయంతో ఒణికిపోతూ ముళ్ళపొదల్లో దాక్కున్నారు.

“అమ్మా నేనున్నాను భయపడకు” అని బిగ్గరగా అంటాను.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

పెద్ద పెద్ద కర్రలతో, పొడవాటి జుట్టుతో ఆ అగంతకులు మెల్లమెల్లగా దగ్గరకు వస్తున్నారు.

"ఓరీ! దుర్మారులారా, జాగ్రత్త! అడుగు ముందుకు పడిందా చచ్చారే!" అని గర్జిస్తాను నేను.
వాళ్లు మరింత బొబ్బలిడుతూ ముందుకు చొరబడుతూంటారు.
నీవు నా చేయిని గట్టిగా పట్టుకొని "నాయినా! వారి జోలికి పోవద్దు తండ్రీ" అన్నావు.

"నువ్వలా చూస్తూ ఉండు అమ్మా" అంటో నా గుర్రాన్ని అదిలించి ముందుకు ఉరికిస్తాను. నాకత్తీ డాలు ఒకదానినొకటి కొట్టుకొని శబ్దిస్తూంటాయి.

పోరు భీకరంగా సాగుతుంది. పల్లకీలోంచి నువ్వు చూసి ఉంటే హడిలిపోయే దానివి.
దుండగులలో చాలామందిని ముక్కలుగా నరికివేసాను, మిగిలినవారు పారిపోయారు.
మా అబ్బాయి ఈ సరికి మరణించి ఉంటాడని నువ్వు అనుకొనుంటావేమో
కానీ నేను రక్తం మరకల తో వచ్చి " అమ్మా యుద్ధం ముగిసిపోయింది" అంటాను.
నీవు పల్లకిలోంచి బయటకు వచ్చి నన్ను ముద్దిడి గుండెలకు హత్తుకొని "నా కొడుకే కనుక నా తోడు లేకుంటే ఏమయి ఉండేదో" అని అంటావు.

ఇది ఓ చందమామ కధలా ఉంటుంది.

"వాడు ఒట్టి దుర్బలుడు కదా. ఇది సాధ్యపడేనా?" అని అన్నయ్య అంటాడు.

"వాళ్ల అమ్మ కు తోడుగా అపుడు ఆ పిల్లవాడుండటం ఎంత అదృష్టమో కదా" అని గ్రామస్థులు ఆశ్చర్యపోతూ అనుకొంటారు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

33. స్మరణ

పాప వెళిపోయిన రాత్రంతా చీకటి. అందరూ నిద్రిస్తూ ఉన్నారు.

ఇప్పుడూ రాత్రి చీకటిగా ఉంది. అందరూ నిద్రిస్తూ ఉన్నారు. "నా చిట్టితల్లీ తిరిగి వచ్చేయి" అని నా పాపని పిలుస్తాను.

తారలు తారలనే చూసుకొంటున్నవేళ నువ్వు ఒక్కసారి వచ్చి వెళితే ఎవరికీ తెలియదులే.

చెట్లు మొగ్గలను ధరించి, వసంతం వికసిస్తున్నపుడు పాప వెళ్లిపోయింది. నేడు పూవులు విరగపూస్తున్నాయి.

నా చిట్టి తల్లీ తిరిగి వచ్చేయి.

పిల్లలు పూలను విరజిమ్ముతూ ఆటలాడుతున్నారు. నువ్వు వచ్చి ఓ చిన్న పూవుని త్రుంచినా ఎవరూ కనిపెట్టలేరులే.

ఆనాటి పిల్లలే ఇంకా ఆటలాడుతూన్నారు. జీవితం అలా ఖర్చవుతూనే ఉంది.

వారి అల్లరి కేరింతలు వినబడుతున్నాయి.

నా చిట్టి తల్లీ తిరిగి వచ్చేయి. ఈ తల్లి హృదయపుటంచుల వరకూ ప్రేమ నిండిఉంది.

నీవు వచ్చి ఓ చిరుముద్దు ఆమె నుండి పొందితే ఎవరూ అడ్డు చెప్పరు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

30. చెడ్డ పోస్ట్ మాన్

అమ్మా! ఎందుకలా మౌనంగా కింద కూర్చొన్నావు? చెప్పమ్మా?

తెరచిన కిటికీ లోంచి వానజల్లు కొట్టి నువ్వు తడిసిపోతున్నా నీకు తెలీటం లేదు.

గంట నాలుగు కొట్టింది వినబడిందా? అన్నయ్య బడినుంచి వచ్చే వేళయింది.

ఏమయిందే అమ్మా? అదోలా ఉన్నావు.

ఇవాళ నాన్న నుంచి ఉత్తరం రాలేదనా?

పోస్ట్ మాన్ తన సంచిలోని ఉత్తరాల్ని ఊళ్లో అందరికీ ఇవ్వటాన్ని నేను చూసాను.

నాన్న ఉత్తరాల్ని మాత్రం తను చదువుకోవటానికని దాచేసుకొనుంటాడు.
పోస్ట్ మాన్ చెడ్డవాడమ్మా.

అమ్మా, దానిగురించి బాధపడకు.

రేపు పక్కూరి సంత కదూ. పనిమనిషిని పంపి కాయితాలు, పెన్ను తెప్పించు.
నాన్న రాసే ఉత్తరాల్ని నేనే రాస్తాను. ఒక్క తప్పుకూడా పట్టుకోలేవు నీవు.
నాకు అ నుండి క వరకూ రాయటం వచ్చు.

ఎందుకమ్మా నవ్వుతావూ?

నేను నాన్నలా ఉత్తరాలు రాయగలనని నమ్మటం లేదు కదూ?
కాగితాలకు చక్కగా రూళ్లు కొట్టి, అందంగా పెద్ద పెద్ద అక్షరాలు రాస్తాను.

రాసింతరువాత నాన్నలా తెలివితక్కువగా పోస్ట్ మాన్ సంచీలో వేస్తానకుంటున్నావా?

నేనే ఆ ఉత్తరాలను నీకు సరాసరి తీసుకొచ్చి ఇస్తాను. నా రాతలోని అక్షరక్షరం నేను దగ్గరుండి చదివిస్తాను.

మంచి ఉత్తరాల్ని నీకు ఇవ్వటానికి ఆ పోస్ట్ మాన్ కి ఇష్టం లేదన్న విషయం నాకు తెలిసిందిలే.

29. రచన

నాన్న బోలెడన్ని పుస్తకాలు రాస్తారని నీ వంటావు కానీ ఆయనేం రాస్తారో నాకెపుడూ అర్థం కాదు. సాయింత్రం వేళలో నీకు చదివి వినిపిస్తూంటారు, ఆయన చెప్పేవన్నీ నీకు అర్ధమౌతాయా?

అమ్మా! నువ్వు మాకెంతో మంచి మంచి కధలు చెపుతావు! నాన్నెందుకలా రాయరూ అని నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంటుంది.

రాక్షసులు, రాకుమారిలు, మాంత్రికుల గురించిన కధల్ని నాన్న నాయినమ్మవద్ద వినలేదా? అన్నీ మరచిపోయారా?

స్నానానికి ఆలస్యమౌతుందని వందసార్లన్నా పిలుస్తావు నీవు.

ఆయనకై ఎదురుచూస్తూ నీవు భోజనాన్ని వెచ్చచేస్తూ ఉంటావా, నాన్న మాత్రం అలా రాసుకుంటూనే ఉండి ఆ విషయాన్నే మరచిపోతారు. పుస్తకాలు రాసుకోవటం అనే ఆటలో నాన్న మునిగిపోతారు. నేనెప్పుడయినా నాన్న గదిలో ఆడుకోవటానికి వెళితే ''అల్లరెక్కువయింది నీకు'' అంటూ నన్ను బయటకు పిలిచేస్తావు. నేనేదైనా చిన్న శబ్దం చేస్తే చాలు ''నాన్న పనిలో ఉన్నారు'' కనపడటం లేదా'' అంటావు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

ఎపుడు చూసినా అలా రాస్తూ ఉండటంలో ఏమానందముందీ?

నేనెపుడైనా నాన్న పెన్ను తీసుకొని ఆయన పుస్తకంపై తను రాసినట్లుగానే అ ఆ ఇ ఈ లు రాస్తే, నన్నెందుకు కోప్పడతావు? నాన్న రాస్తుంటే ఒక్కమాట కూడా అనవు.

నాన్న అలా కట్టలు కట్టలు కాగితాల్ని వృధా చేస్తుంటే నువ్వసలు పట్టించుకోవు.

కానీ నేనెపుడైనా పడవ చేసుకోవటానికి ఒకే ఒక్క కాగితం తీసుకుంటే మాత్రం "ఎన్ని తిప్పలు పెడుతున్నావురా కన్నా" అని కోప్పడతావు.

నాన్న అలా బోల్డన్ని కాగితాలను రెండువైపులా నల్లని రాతలతో నాశనం చేయటం పట్ల నీవేమనుకొంటున్నావూ?

28. పన్నెండు గంటలు

అమ్మా! నేనింక పాఠాలు చదవలేనమ్మా. ఈ ఉదయం నించీ అలా చదువుతూనే ఉన్నాను తెలుసా! నువ్వేమో గంట పన్నిండేగా అయ్యిందంటావు. దాటి ఉండకపోవచ్చునుకో. కానీ ఇపుడు గంట పన్నిండు అని, మధ్యాహ్నం అయిపోయిందనీ ఎందుకు అనుకోలేవూ?

నేనిప్పుడు ఇంచక్కా ఊహించగలుగుతున్నాను. సూర్యుడు వరిచేల అంచులను తాకుతున్నాడనీ, రాత్రివంటకై ముసలి జాలరి భార్య దుంపలేవో ఏరుకొంటున్నదనీని.

నేనిపుడు కనులు మూసుకొని చూడగలుగుతున్నాను – మద్ది చెట్టు నీడలు చిక్కబడటమూ, మందార చెట్టుక్రింద నీడలు చిక్కబడటమూ, చెరువునీరు నల్లగా మెరుస్తుండటమూ.

గంట పన్నెండు రాత్రిలో వచ్చేటపుడు, పన్నెండు గంటలకు రాత్రి ఎందుకు కాకూడదూ?

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

27. చిన్నారి పెద్దమనిషి

నేను పసి పిల్లవాడిని కనుక చిన్నగా ఉన్నాను. నాకు నాన్నంత వయసు వచ్చేసరికి పెద్దగా అయిపోతాను.

టీచరు గారు వచ్చి "ఆలస్యం అయ్యింది, నీ పలకా పుస్తకాలు తీసుకొని రా" అంటారు.

"నేను నాన్నంత పెద్దవాడిని అయిపోయాను; మీకు తెలియటం లేదా? నాకు ఇకపై పాఠాలేమీ అవసరం లేదు" అంటాను.

టీచరుగారు ఆశ్చర్యపోయి "ఈ అబ్బాయి పెద్దవాడయిపోయాడు కనుక కావాలంటే పాఠాలు నిలుపుచేయవచ్చు" అని అంటారు.

నేను దుస్తులు ధరించి జన సమ్మర్ధంగా ఉన్న సంతలో కెళతాను.

మావయ్య నావద్దకు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి "తప్పిపోతావు బాబూ, ఇలారా నిన్ను ఎత్తుకొంటాను" అంటాడు.

"కనపడటం లేదా మావయ్యా నేను నాన్నంత పెద్ద అయిపోయాను. సంతలోకి ఒంటరిగానే వెళ్ళాలి" అంటాను నేను.

"అవునవును పెద్దవాడయ్యాడు, ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడికి వెళ్లగలడు" అంటాడు మావయ్య.

తాళంతో బీరువాని తెరవటం నాకు వచ్చుకనుక నేను నర్సుకు డబ్బులిస్తూంటానా – అమ్మ స్నానం ముగించుకొని వచ్చి "ఓయ్ అల్లరి పిల్లాడా; ఏంచేస్తున్నావ్?" అని అంటుంది.

"అమ్మా నీకు తెలియదా! నేను నాన్నంత పెద్ద అయిపోయాను. నర్సుకు డబ్బులిస్తాను" అంటాను.

"వీడు పెద్దవాడయ్యాడు కనుక తనకు కావల్సినవారికి డబ్బులిచ్చుకోవచ్చు" అని అమ్మ తనలో తను అనుకొంటుంది.

అక్టోబరు శలవులకు నాన్న ఇంటికి వచ్చినపుడు నేనింకా చిన్ని బాబుననుకొని నాకోసం బుల్లి చెప్పులు, చిన్ని పట్టు దుస్తులూ తెస్తారు.

"నాన్నా వీటిని అన్నయ్యకిచ్చేయి. ఎందుకంటే ఇపుడు నేను నీ అంత పెద్ద అయిపోయాను తెలుసా?" అంటాను.

నాన్న ఆలోచించి " వాడి క్కావలసిన దుస్తులు వాడే కొనుక్కుంటాడులే ఎందుకంటే
పెద్దవాడయ్యాడు కదా'' అంటారు.

26

అమ్మా! మీ అమ్మాయి మరీ అమాయకురాలు.
వీధి దీపాలకు తారలకు తేడా తెలియదు తనకు.

మేం గులకరాళ్లతో అన్నం పప్పూ ఆటాడుకొనేపుడు
తను వాటిని నిజం అన్నం అనుకొని నోటిలో పెట్టుకొంటాదీ!

పుస్తకం తెరిచి అ ఆ లు చదవమంటే పేజీలన్నీ చింపేసి
ఊరకనే కేరింతలు కొడుతుంది. ఇదీ మీ పాప చదువుకొనే పద్ధతి.

నేను కోపంతో ఊగిపోతూ ''ఓసీ అల్లరి పిల్లా!'' అని తిడుతూంటే
తను నవ్వుతూ అదో ఆటలా అనుకొంటూంది.

నాన్న పొరుగూరిలో ఉన్నాడని అందరకూ తెలుసుకదా!
ఎపుడయినా నేను ఆటల్లో ''నాన్నా'' అని పిలిస్తే
నాన్నేదో దగ్గరే ఉన్నట్లు మీ అమ్మాయి ఆతృతగా చుట్టూ చూస్తుంది.

బట్టలు మోసుకుపోవటానికి చాకలి తీసుకువచ్చిన గాడిదలకు
నేను చదువు చెపుతూన్నపుడు ''నేను స్కూలు మాస్టరినే'' అని
చెపుతున్నా వినకుండా నన్ను ''అన్నయ్యా'' అని పిలుస్తుంది గట్టిగా.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

మీ అమ్మాయి చందమామని అందుకో చూస్తుంది.

చాలా తమాషా పిల్ల.

వినాయకుడిని పినాయకుడు అంటోంది.

అమ్మా మీ అమ్మాయి మరీ అమాయకురాలు.

25 పెద్దయ్యాకా.....

గంట పది కొట్టగానే నేను బడికి రోజూ వెళ్ళే దారిలోనే వెళుతూంటాను. ‘‘గాజులోయ్ మట్టి గాజులు " అంటూ అరుస్తో సాగే గాజులవానిని ప్రతిరోజూ చూస్తూంటాను..

అతనిని తొందరపెట్టేవేమీ ఉండవు. ఫలానా రోడుపైనే, ఫలానా చోటుకే వెళ్లాలనీ, ఫలానా సమయానికే ఇంటికి చేరాలనీ వంటివి.
నేనా గాజులవానినయితే బాగుణ్ణు. రోజంతా "గాజులోయ్ మట్టిగాజులు" అంటూ అరుస్తూ రోడ్డుపై గడిపేద్దును.

సాయింత్రం నాలుగు గంటలకు బడినుంచి తిరిగి వస్తూన్నపుడు, తోటమాలి మట్టి తవ్వుతూ కనిపిస్తాడు.
పారతో పనిని తనకు ఇష్టమైన రీతిలో చేస్తున్నాడు. దుస్తులు మురికి చేసుకొంటున్నాడు. ఎండలో మాడినా వానలో తడిచినా తనని అడిగే వారే లేరు.
నేనా తోటమాలినయితే ఎంత బాగుణ్ణు. అలా ఎంతసేపు తవ్వుకొంటున్నా ఆపే వారే ఉండరు.

చీకటి పడీ పడంగానే అమ్మ నన్ను మంచం ఎక్కించేసింది.

తెరచి ఉన్న కిటికీ లోంచి చూసాను అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న వాచ్ మాన్ ని.
వీధంతా చీకటితో నిర్మానుష్యంగా ఉంది. శిరసుపై ఎర్రని నేత్రాన్ని కలిగిఉన్న రాక్షసునిలా అనిపిస్తోంది దీపస్థంభం.
వాచ్ మాన్ లాంతరు ఊపుకొంటూ పక్కన పడుతున్న తన నీడతో కలసి నడుస్తున్నాడు. అతను అసలు నిద్ర పోడేమో ఎంచక్కా.

నేనా వాచ్ మాన్ నయితే ఎంత బాగుణ్ణు. రాత్రంతా వీధుల వెంబడి తిరుగుతో లాంతరుతో నీడలను తరుముతూ ఉందును.

24
జాలి

అమ్మా! నేను నీ పాపాయిని కాకుండా ఓ బుజ్జి కుక్కపిల్లనయి, నీ కంచంలోని ఆహారాన్ని తీసుకొని తింటూంటే నీవు వద్దని అంటావా?
ఛీ ఛీ అల్లరి కుక్కపిల్లా అని నన్ను తరిమేస్తావా?

అలా అయితే అమ్మా వెళ్లు వెళ్లు. ఇకపై నీవు పిలిచినపుడు నేను రాను, నీవిచ్చినదేమీ తినను పో.

అమ్మా నేను నీ పాపాయిని కాకుండా ఓ చిట్టి రామచిలుకనయితే ఎక్కడ ఎగిరిపోతానోనని గొలుసులతో బంధిస్తావా?
"దీనికసలు విశ్వాసం లేదు పాడు పిట్ట, రాత్రి పగలూ గొలుసు కొరుక్కొంటూంది" అని నావంక వేలు చూపుతూ అంటావా?

అలా అయితే అమ్మా వెళ్లు వెళ్లు.! ఇకపై నన్ను నీ చేతుల్లోకి తీసుకోనివ్వను, నేను అలా అడవుల్లోకి పారిపోతాను.

23

వర్తకుడు

అమ్మా నీవు ఇంటి పట్టునా, నేను పరాయి దేశాటనా చేయవలసి వస్తే ఎలా ఉంటుందో ఊహించు.

రేవులో నా పడవ సరుకులతో సిద్ధంగా ఉందని అనుకో.
నే తిరిగి వచ్చేప్పుడు నీకేం తేవాలో బాగా ఆలోచించుకొని చెప్పమ్మా.

అమ్మా నీకు బంగారం రాసులు కావాలా?

స్వర్ణ నదీ తీరాల వెంబడి పొలాలలో బంగారం పండుతాది.
అడవి బాటల నీడలపై స్వర్ణ పున్నాగ పూలు పరుచుకొంటాయి. వాటిని నేను బుట్టలకొలదీ నీకై సేకరిస్తాను.

అమ్మా నీకు శరత్కాల వానచినుకులంత పెద్ద పెద్ద ముత్యాలు కావాలా?
ముత్యాల దీవి తీరం వైపు వెళతాను.
అక్కడ ఉదయ కాంతి ముత్యాలు గడ్డిపూలపై వణుకుతూ దర్శనమిస్తాయి. పచ్చికపై ముత్యాలవాన కురుస్తూంటుంది. సముద్రపుటలలు ఇసుకపై ముత్యాలను చల్లిపోతూంటాయి.

అన్నయ్యా నీకై మబ్బుల మధ్య ఎగరటానికి రెక్కల గుర్రాల జంటను తెచ్చేదా?

తనకు తెలియకుండానే రాసుకుపోగలిగే మాయాకలాన్ని నాన్నకై తీసుకొని వస్తాను.

అమ్మా నీకొరకు ఒక గొప్ప ఆభరణాన్ని తీసుకొస్తాను. ఏడు రాజ్యాలంతటి విలువచేసే ఆభరణం.

22

పూలబడి

తుఫాను మేఘాలు ఆకాశంలో ఉరుముతూంటే, తొలకరి వానలు పడేటపుడు, తూరుపు తడి గాలులు మైదానాల వెంబడి కవాతులు చేసుకుంటూ వచ్చి వెదురుపొదలమధ్య సన్నాయిలు మోగిస్తుంది.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్   -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

అప్పుడు ఎవరికీ తెలియని చోటులనుండి అకస్మాత్తుగా బయటకు వచ్చిన పూల గుంపులు పచ్చికపై పెర్రి ఆనందంతో నాట్యం చేస్తాయి.

అమ్మా ఇన్నాళ్లూ అవి భూమి లోపల బడికి పెళ్లాయేమో.
మూసిన తలుపులు పెనుక పాఠాలు నేర్చుకొంటున్నాయెమో.
గంటకొట్టకుండా ఆటాడుకోవటానికి బయటకొద్దామనుకొంటే వాటి పంతులుగారు గోడకుర్చీ పేయించారేమో.
వానలొచ్చినపుడు వాటికి శలవులన్నమాట.

అడవిలో చెట్లకొమ్మలు ఒకదానినొకటి చరుచుకొంటున్నాయి.
పెర్రిగాలులకు ఆకులు గలగలమంటున్నాయి.
తమ పెద్ద పెద్ద చేతులతో మేఘాలు చప్పట్లు కొడుతున్నాయి.
సుమ బాలలు ఎరుపు పసుపు తెలుపు దుస్తులు ధరించి బయటకు వస్తున్నాయి.

నీకు తెలుసా అమ్మా! తారలు నివసించే ఆ ఆకాశమే వాటి ఇల్లు అని.
అక్కడకు పెళ్లిపోవటానికి అవెంత తొందరపడతాయో చూస్తున్నావా?

అవి ఎందుకంత తొందరపడతాయో నీకు తెలియదు కదూ?
నాకు తెలుసు. ఎవరికొరకై అవి తమ చేతుల్ని చాచుతున్నాయో నేనూహించగలను.

నాకు ఉన్నట్లుగానే వాటికీ అమ్మ ఉంది అక్కడ.

21
అద్దరి

నది అద్దరికి వెళ్లాలని ఎంతో ఆశ నాకు.

వెదురు రాటలకు వరుసగా పడవలు కట్టబడి ఉన్న ఆ అద్దరికి వెళ్లాలని ఆశ నాకు.

భుజాన నాగలి దరించిన రైతులు సుదూర పొలాల్ని దున్నటానికి ఉదయాన్నే పడవల్లో ఎక్కడికైతే వెళుతుంటారో

గొల్లవాళ్లు వారి పసులమందలను ఈతలు కొట్టించి ఎక్కడికైతే తీసుకు పోతూంటారో

ఏపుగా పెరిగిన రెల్లు గడ్డి మధ్య ఊళలు పెట్టే నక్కల్ని విడిచి వారందరూ ఎక్కడినుంచైతే ఇళ్లకు చేరుతారో

అట్టి అద్దరికి వెళ్లాలని ఎంతో ఆశనాకు.

ఆవలి తీరాన విచిత్ర కొలనులున్నాయని అందరూ అంటారు.

వానలు ముగిసిన తరువాత అడవి బాతులు గుంపులుగా వస్తాయట.

దట్టంగా పెరిగిన రెల్లు దుబ్బుల మధ్య అవి గుడ్లు పెడతాయట.

తోకలాడించుకుంటూ ఉల్లంకి పిట్టలు ఆ మెత్తని నేలపై తమ పాదముద్రలు అచ్చువేస్తాయట.

తెల్లని పూల కిరీటాల్ని ధరించిన గరికమొక్కలు తమ అలలపై తేలియాడేందుకు వెన్నెల కిరణాల్ని పిలుస్తాయట.

అమ్మా! నువ్వేమీ అననంటే విను "నేను పెద్దయ్యాకా ఆ రేవులో పడవ నడిపే వానిని కావాలని ఉంది.''

ఈ వొడ్డు నుంచి ఆ వొడ్డుకి అటూ ఇటూ నేను తిరిగే వేళ రేవులో స్నానమాడే పిల్లలు ఆశ్చర్యపోతూ నన్ను చూస్తారు.

సూర్యుడు నెత్తిమీదకు వచ్చినపుడు, ఉదయం మధ్యాహ్నానికి దారి ఇచ్చిన వేళ, ''అమ్మా ఆకలిగా ఉందంటూ" నీవద్దకు పరిగెత్తుకు వస్తాను.

రోజు ముగిసే వేళ, చెట్ల క్రింద నీడలు సర్దుమణిగేటపుడు నేను ఇంటికొచ్చేస్తాను.

నాన్నలా పట్నం పనులకై నిను విడిచి ఎపుడూ పోను.

అమ్మా! నువ్వేమీ అననంటే విను "నేను పెద్దయ్యాకా ఆ రేవులో పడవ నడిపే వానిని కావాలని ఉంది.''

20

మధుకి చెందిన పడవ రేవులో లంగరు వేసి ఉంది.
పడవనిండా గోగునార నింపి ఉంది. చాలా కాలంగా అలా ఏ ఉపయోగం లేకుండా పడిఉంది అది.

అతను తన పడవను నాకు ఇస్తేనా! దానికి ఓ వంద తెడ్లూ, అయిదో ఆరో ఏడో తెరచాపలూ బిగిస్తాను.
దానిని ఇక ఈ పిచ్చి బజారుల వైపు నడిపించను. ఇంద్రజాలలోకపు ఏడు సముద్రాల్లో, పదమూడు నదులలోకి నడిపిస్తాను.

అమ్మా! నువ్వు నాకోసం బాధపడకు అలా మూలకూర్చొని.
రామచంద్రునిలా పద్నాలుగేళ్ల తరువాత రావటానికి నేనేమీ అడవులకు వెళ్లటం లేదు.

కథలోని రాకుమారునిలా మారి పడవను నాకిష్టమైన వాటితో నింపేస్తాను.

నా మిత్రుడు చంటిని కూడా తీసుకెళతాను. మేమిద్దరం ఇంద్రజాలలోకపు ఏడు సముద్రాలను, పదమూడు నదులను చుట్టివస్తాం.
తెలతెలవారుతూండగా మేం బయలుదేరతాం.
మధ్యాహ్నం నీవు కొలను వద్ద స్నానంచేసేవేళకు మేము మరో ప్రపంచంలో ఉంటాం.

తపాంతర్ ఎడారుల్ని దాటుకుంటూ, తిర్పుర్ని రేవు మీదుగా ముందుకు సాగుతూంటాం.

మేం తిరిగి వచ్చేసరికి చీకటి పడుతుంది.

మా ప్రయాణపు వింతలు విశేషాల్ని నీకు చెపుతానులే.

నేను ఇంద్రజాలలోకపు ఏడు సముద్రాలను, పదమూడు నదులను చుట్టివస్తాం.

19

కాగితం పడవలు

ప్రతీరోజు నేను పారే నీటిపై కాగితపు పడవలని వదులుతూంటాను.

వాటిపై పెద్దపెద్ద అక్షరాలతో వ్రాస్తాను, నా పేరు నా ఊరి పేరు.

ఎవరైనా పరదేశి వాటిని చూసి నేనెవరో తెలుసుకొంటారని నా ఆశ.

మా తోటలో పూచిన పారిజాతపూలతో నా చిట్టి పడవలను నింపుతాను.

ఈ ఉదయ సుమాలు సురక్షితంగా రాత్రి తీరానికి చేర్చబడతాయని నా ఆశ.

నా పడవలను నీటిపై వదిలి అలా ఆకాశం వైపు చూస్తాను.

అక్కడ చిట్టి మేఘాలు తమ వెండి తెరచాపల్ని విప్పుకొని కనిపిస్తాయి.

నా పడవలతో పోటీ పడటానికై, ఏ ఆటగాడు వాటిని ఆకాశంలోకి వొదిలాడో నాకు తెలియదు.

ఆ రాత్రి నిదురలో నా కాగితపు పడవలు నిశీధి తారల నడుమ అలా అలా సాగుతున్నట్లుగా కలగంటాను.

నిదుర కాంతలు వారి సజ్జల నిండా స్వప్నాలు నింపుకొని వాటిలో పయనిస్తూవుంటారు.

విశ్వకవి రవీంద్రుని క్రిసెంట్ మూన్ -- తెలుగు అనువాదం -- బొల్లోజు బాబా

18. తుఫాను రోజు

అంధకారణ్యపుటంచుల చుట్టూ కారుమబ్బులు కమ్ముకొంటున్నాయి.
"ఓయ్ పిల్లవాడా బయటకు వెళ్లకు"

చెరువు పక్కనున్న తాటి వరుసలు తమ తలల్ని నింగిపై బాదుకొంటున్నాయి,
తడిచిన రెక్కలతో కాకులు, చింతకొమ్మల మధ్య నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయి.
తూరుపు రేవులో పెంజీకట్లు సంచరిస్తున్నాయి.
కంచె వద్ద ఆవు బెదురుతో అరుస్తోంది.
"బాబూ, నేను దాన్ని పాకలోకి తీసుకు వచ్చేవరకూ ఇక్కడే ఉండే"

చెరువుకి గండి పడగా పారిపోతున్న
చేపల్ని పట్టటానికై మగవారు గుంపులు కడుతున్నారు.
తల్లికి దొరక్కుండా అటూ ఇటూ పరిగెట్టే అల్లరి పిల్లాడిలా
వాననీరు ఇరుకుబాటలపై పిచ్చిగా పరుగులెడుతుంది.

విను, ఏటిఒడ్డున ఎవరో పడవవానికై అరుస్తున్నారు.
ఓయ్, పిల్లగాడా! చీకటి పడుతోంది.
నది దాటింపు ఆగిపోయింది.
పిచ్చిగా కురుస్తున్నవానపై
ఆకాశం స్వారీ చేస్తున్నట్లుంది.
నదిలో నీరు పరవళ్లు తొక్కుతూ సుళ్లు తిరుగుతోంది.
కడవలలో నీరు నింపుకొన్న స్త్రీలు తొందరగా ఇళ్లు చేరారు.
రాత్రి దీపాలు సిద్దం చేయాలి.
ఓయ్, పిల్లగాడా! బయటకు పోకు.
బజారు దారి నిర్జనమైంది. ఏటి గట్టు జారుతోంది.
వలలో చిక్కుకొన్న మృగంలా గాలి
వెదురుపొదలమధ్య గింజుకొంటూ ఊళలు పెడుతోంది.